

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010657
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314010657.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Daniely Šramelovej v trestnej veci proti obžalovanému T. W. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 05.12.2014 sp. zn. 3T/117/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. W., narodeného XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného T. W. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe že,

- dňa 05.04.2014 okolo 13.30 hod., v Galante na železničnej stanici, po dohode s Y. J. (trestne stíhaný v samostatnom konaní), prišli k L. R., ktorý stál pri úschovni bicyklov, žiadali od neho cigarety, keď im cigarety dal Y. J. ho potľapkával po pleci a T. W. mu z vrečka bundy vytiahol peňaženku, a v nej bolo 65,-Eur, občiansky preukaz, preukaz poistenca, potravinársky preukaz. L. R. spôsobili škodu vo výške 100,-Eur. Skutku sa dopustili napriek tomu, že Y. J. bol Okresným súdom Bratislava I., trestným rozkazom sp. zn. 0T 144/2013, z 16.09.2013, právoplatným 19.09.2013 odsúdený za prečin krádeže a T. W. bol Okresným súdom Bratislava I., trestným rozkazom sp. zn. 5T 51/2013, z 26.08.2013, právoplatným 28.10.2013 odsúdený tiež za prečin krádeže.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť uhradiť poškodenému L. R., narodenému XX.XX.XXXX, bytom L., P. ulica XXX, okres Brezno sumu 65,-Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie neodôvodnil, uviedol len, že sa mu nepáči výška uloženého trestu. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu upresnil svoje odvolanie tak, že žiada uložiť mierny - podmienený trest odňatia slobody, vyvaruje sa v budúcnosti trestnej činnosti. Žiadal zohľadniť, že sa stará o svojho otca, ktorý chodí na dialýzy, kde ho doprevádza a tiež žiadal zohľadniť, že denne pracuje od 10.00 hod. do 18.00 hod. alebo od 22.00 hod. do 06.00 hod. V čase keď je v zamestnaní, tak otca na dialýzy sprevádza jeho brat.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť z dôvodu, že napriek jeho veku sa jedná o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti. Uloženie nepodmienečného trestu preto považuje za správne a zákonné tiež s poukazom na to, že žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci.

Krajský súd, ako súd odvolací, potom, ako zistil že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a v zákonnej lehote, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadil sa pritom aj zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané sa prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, tak, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, že vina obžalovaného bola uznaná na základe vyhlásenia obžalovaného o jeho vine na hlavnom pojednávaní dňa 05.12.2014. Súd prvého stupňa skôr, ako toto vyhlásenie prijal podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku, dodržal procesný postup v zmysle § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku.

Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona. V zmysle tohto zákonného ustanovenia prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody vo výmere od 6 mesiacov do 3 rokov. Vzhľadom na správne ustálenie prevahy poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m/ Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 3 Trestného zákona prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody vo výmere od 6 mesiacov do 26 mesiacov (zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu). Aj z pohľadu tohto zákonného ustanovenia je potrebné považovať trest uložený obžalovanému za primeraný.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd odvolaciu požiadavku obžalovaného, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia podmieneného trestu. Súd prvého stupňa správne zistil, že skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, sa tento dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 5T/51/2013, kde mu skúšobná doba plynula od 29.10.2013 do 28.04.2015.

Podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona je podmienené odloženie výkonu trestu odňatia slobody vylúčené, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o druhu trestu teda súd prvého stupňa postupoval v súlade s citovaným zákonným ustanovením, v zmysle ktorého je v prejednávanej veci uloženie podmieneného trestu vylúčené. Správne a zákonné boli úvahy súd prvého stupňa aj ohľadom výmery uložené trestu, keď správne poukázal na to, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku po 6 mesiacoch od predchádzajúceho odsúdenia a tiež na to, že za majetkovú trestnú činnosť - prečin krádeže bol doposiaľ odsúdený 2 krát z čoho vyvodil, že predchádzajúce tresty nemali očakávaný prevýchovný účel.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá zákonu, nakoľko podľa ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, sa do tohto ústavu zaradiť páchatel', ktorý nebol za posledných 10 rokov pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pretože odvolací nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenia alebo zmenu napadnutého výroku rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol. Pri rozhodovaní o treste nemohol ani odvolací súd zohľadniť obžalovaným preukazovanú starostlivosť o jeho otca prípadne jeho zamestnanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.